

**ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА**

Факультет педагогіки, психології та мистецтв

Кафедра мистецької освіти

***ПОЛІФОНІЯ
СИЛАБУС***

2021-2022 навчальний рік

Силабус з Поліфонії розроблений відповідно до освітньої програми "_____ " підготовки фахівця першого (бакалаврського) рівня та згідно навчального і робочого навчального планів.

Силабус розглянутий на засіданні кафедри мистецької освіти

Протокол від «__» _____ 20__ року № _

Завідувач кафедри _____
(підпис)

Стрітьєвич Т.М.
(ініціали та прізвище)

Розробник: Локарєва Юлія Валеріанівна,

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри мистецької освіти

Ел. адреса: Lokarevaulia2016@gmail.com

Контактний телефон: 095-863-77-55

Графік консультацій: четвер 12.40

1. Опис навчальної дисципліни

Назва дисципліни:	Поліфонія
Код навчальної дисципліни за ОПП:	
Спеціальність:	
Освітньо-професійна програма:	
Рівень вищої освіти:	Перший (бакалаврський)
Форма навчання:	Денна
Курс:	4-й
Семестр:	7-й
Тип дисципліни	Нормативна
Кількість кредитів	3
Блоків (модулів)	4
Загальна кількість годин	90
Тижневих годин для денної форми навчання	2
Лекції	8 год.
Практичні, семінарські	28 год.
Консультації	9 год.
Самостійна робота	45 год.
Індивідуальне науково-дослідне завдання (есе, аналітичний звіт, тези тощо)	Мультимедійна презентація
Вид підсумкового контролю:	залік
Сторінка дисципліни на сайті університету	
Зв'язок з іншими дисциплінами.	«Гармонія», «Основний музичний інструмент», «Сольфеджіо», «Хоровий клас».

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання дисципліни «Поліфонія» є викладання дисципліни – удосконалення професійної музично-теоретичної підготовки майбутнього вчителя музики, формування всебічно підготовленого спеціаліста вищої школи, здібного на високому рівні організувати та проводити науково-дослідну, педагогічну, методичну та виховну роботу, сприяти професійно-педагогічному становленню студентів. Мета дисципліни полягає в формуванні й удосконаленні умінь усно й письмово аналізувати народні й авторські пісні, вокально-хорові та інструментальні твори у різних жанрах поліфонічного письма; добирати поліфонічні твори різних стилів та жанрів, аранжувати українські пісні та популярні мелодії, складати поліфонічні теми і фрагменти з використанням прийомів простого та складного контрапункту, вокальні та інструментальні твори з використанням методів та прийомів поліфонічного письма.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Поліфонія»:

- розвинути у студентів інтерес до професії вчителя музики, до вивчення музично-теоретичних дисциплін; удосконалити професійно-значущі якості студентів;
- надати знання про найбільш поширені гармонічні явища в музиці, про роль поліфонії серед інших дисциплін музично-теоретичного циклу, ознайомити з ключовими періодами розвитку поліфонії, з гармонічними стилями різних епох; забезпечити необхідною системою знань з дисципліни, сформувати практичні вміння та навички, (а також ознайомити з ефективними методами музично-теоретичної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва);
- вивчати нові досягнення культури та передовий педагогічний досвід, розвинути асоціативно-образне мислення студентів; набути навички самоосвіти під час підготовки рефератів, аналізу шкільного репертуару, системи творчих завдань з поліфонії, написання курсових робіт з фаху, дипломних та магістерських робіт.

3. Компетентності та результати навчання

У результаті вивчення навчальної дисципліни "Поліфонія" у студента мають бути сформовані/закріплені такі компетентності:

Отримати знання змісту навчального матеріалу курсу, мати системні, повні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальної програми, усвідомлено використовувати їх у розв'язанні актуальних проблем розвитку музично-педагогічної освіти, при аналізі музичних творів композиторів різних епох, навчально-методичних матеріалів, робити правильні висновки, приймати обґрунтовані рішення; історію поліфонічної музики, особливості поліфонічних творів композиторів

різних епох і шкіл, періодизацію та еволюцію поліфонічних жанрів і стилів; знання й уявлення про основні закономірності поліфонічного багатоголосся як засобу формотворення й музичної виразності;

Набути практичних навичок з дисципліни «Поліфонія», досконало володіти понятійним апаратом, мати сформовані міцні практичні навички з подальшого самостійного опрацювання музично-теоретичних питань, уміти самостійно аналізувати та застосовувати теоретичні знання на практиці для вирішення інноваційної діяльності, уміти оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно добирати та користуватися джерелами інформації. виробити елементарні вміння та навички розвитку музичної теми засобами підголоскової, контрастної та імітаційної поліфонії; сприяти розвитку й вдосконаленню культури художнього сприйняття майбутніх учителів музичного мистецтва засобами поліфонічної музики композиторів різних епох.

У результаті вивчення навчальної дисципліни "Поліфонія" студент повинен:

знати: зміст навчального матеріалу курсу, мати системні, повні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальної програми, усвідомлено використовувати їх у розв'язанні актуальних проблем розвитку музично-педагогічної освіти, при аналізі музичних творів композиторів різних епох, навчально-методичних матеріалів, робити правильні висновки, приймати обгрунтовані рішення; історію поліфонічної музики, особливості поліфонічних творів композиторів різних епох і шкіл, періодизацію та еволюцію поліфонічних жанрів і стилів; знання й уявлення про основні закономірності поліфонічного багатоголосся як засобу формотворення й музичної виразності;

уміти: досконало володіти понятійним апаратом, мати сформовані міцні практичні навички з подальшого самостійного опрацювання музично-теоретичних питань, уміти самостійно аналізувати та застосовувати теоретичні знання на практиці для вирішення інноваційної діяльності, уміти оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно добирати та користуватися джерелами інформації. виробити елементарні вміння та навички розвитку музичної теми засобами підголоскової, контрастної та імітаційної поліфонії; сприяти розвитку й вдосконаленню культури художнього сприйняття майбутніх учителів музичного мистецтва засобами поліфонічної музики композиторів різних епох.

4. Зміст дисципліни. Календарно-тематичний план

Тиж. / дата / год.	Тема, план	Форма діяльності (заняття) /	Література Ресурси в Інтернеті	Самостійна робота, завдання, год.	Вага оцінки	Термін виконання
Тиж. 1. 2 акад. год.	<p>Модуль I. Естетичні та методологічні основи розвитку поліфонії</p> <p>Тема 1. Поліфонія як важливий засіб музичної виразності й формотворення.</p>	Лекція	<p>Література</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с. 2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с. 3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с. 4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с. 5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с. 6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії 	<p>Створення мелодій суворого письма за визначеними правилами.</p> <p>Створення мелодії в різних ладах (дорійському, еолійському, фригійському, міксолідійському та іонійському), виявляючи модуляційні можливості, з використанням різних типів мелодичних каденцій.</p>	1-5	Протягом тижня

			<p>музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музыкальная форма от звука до стиля: Учебный пособие. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж. 2.</p> <p>2 акад. год.</p>	<p>Тема 2. Мелодія та її засоби виразності. Основні типи викладу музики. Визначення поняття «поліфонія». Класифікація видів поліфонії (контрастна, підголоскова, імітаційна). Принципи поліфонічної музики.</p>	<p>Лекція</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p>	<p>Створення мелодій суворого письма за визначеними правилами.</p> <p>Створення мелодії в різних ладах (дорійському, еолійському, фригійському, міксолідійському та іонійському), виявляючи модуляційні можливості, з використанням різних типів мелодичних каденцій.</p>	<p>1-5</p>	<p>Протягом тижня</p>

			<p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж. 3.</p> <p>2 акад. год.</p>	<p>Тема 3. Поняття про «Суворий» та «Вільний» стилі. Історичний розвиток поліфонії. Періодизація розвитку поліфонії. Виразальні можливості поліфонії. Значення поліфонічної музики у художньому розвитку особистості.</p>	<p>Лекція</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е</p>	<p>Створення мелодій суворого письма за визначеними правилами.</p> <p>Створення мелодії в різних ладах (дорійському, еолійському, фригійському, міксолідійському та іонійському), виявляючи модуляційні можливості, з використанням різних типів мелодичних каденцій.</p>	<p>1-5</p>	<p>Протягом тижня</p>

			<p>изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж. 4.</p> <p>2 акад. год.</p>	<p>Модуль 2. Особливості підголоскової поліфонії.</p> <p>Тема 1. Підголоскова поліфонія як типова особливість української народної вокальної, інструментальної та вокально-хорової музики. Особливості голосоведіння підголоскової поліфонії, вертикалі, метроритму, ладова особливість.</p>	Лекція	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p>	<p>Створення мелодій суворого письма за визначеними правилами.</p> <p>Створення мелодії в різних ладах (дорійському, еолійському, фригійському, міксолідійському та іонійському), виявляючи модуляційні можливості, з використанням різних типів мелодичних каденцій.</p>	1-5	Протягом тижня

			<p>5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж. 5. 2 акад. год.</p>	<p>Тема 2. Особливості підголоскового двоголосся. Особливості підголоскового триголосся та багатоголосся (4, 5 і більше підголосків).</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія</p>	<p>Опрацювання додаткової літератури. Написання рефератів. Створення мультимедійних презентацій. Демонстрація художньо-творчого проекту. Створення нотного порт-фоліо. Гармонічний аналіз поліфонічних творів.</p>	<p>1-5</p>	<p>Протягом тижня</p>

			<p>музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж. 6. 2 акад. год.</p>	<p>Тема 3. Використання підголоскової поліфонії у вокальних, інструментальних та вокально-інструментальних творах народної, класичної та сучасної музики, а також творах шкільного репертуару.</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p>	<p>Опрацювання додаткової літератури. Написання рефератів. Створення мультимедійних презентацій. Демонстрація художньо-творчого проекту. Створення нотного порт-фоліо. Гармонічний аналіз поліфонічних творів.</p>	<p>1-5</p>	<p>Протягом тижня</p>

			<p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж. 7. 2 акад. год.</p>	<p>Тема 4. Поліфонія в творчості українських композиторів минулого та сучасності.</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ</p>	<p>Опрацювання додаткової літератури. Написання рефератів. Створення мультимедійних презентацій. Демонстрація художньо-творчого проекту. Створення нотного порт-фоліо. Гармонічний аналіз поліфонічних творів українських композиторів минулого та сучасності.</p>	<p>1-5</p>	<p>Протяго м тижня</p>

			<p>КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж.8 2 акад. год.</p>	<p>Модуль 3. Принципи контрастної поліфонії</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний</p>	<p>Написання п'єси з використанням різновидів імітацій.</p> <p>Створення безкінечних канонів та канонічних секвенцій.</p> <p>Створення п'єс з використання різновидів канонів та канонічних секвенцій.</p> <p>Аранжування українських пісень з елементами підголоскової поліфонії.</p> <p>Написання канонів різної</p>	<p>1-5</p>	<p>Протягом тижня</p>

			<p>посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>5. Скрєбков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраєнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>	складності.		
Тиж.9 2 акад. год.	Тема 1. Історичне становлення, розвиток та особливості використання контрастної поліфонії (суворий стиль) у творах зарубіжних та вітчизняних композиторів XIV – XXI ст. Основні принципи та види контрастної поліфонії.	Практичне заняття	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ</p>	<p>Написання п'єси з використанням різновидів імітацій.</p> <p>Створення безкінечних канонів та канонічних секвенцій.</p> <p>Створення п'єс з використання різновидів канонів та канонічних секвенцій.</p> <p>Аранжування українських пісень з елементами підголоскової поліфонії.</p> <p>Написання канонів різної складності.</p>	1-5	Протягом тижня

			<p>КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>5. Скрєбков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж.10 2 акад. год.</p>	<p>Тема 2. Визначення контрапункту. Особливості простого та складного контрапункту. Складний контрапункт та його види. Подвійний контрапункт октави. Дзеркальний контрапункт.</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка,</p>	<p>Створення прикладів в дзеркальному, вертикально-рухомому, горизонтально-рухомому контрапункті.</p> <p>Створення різновидів простих та канонічних імітацій (прямих, в оберненні, в збільшенні).</p>	<p>1-5</p>	<p>Протяго м тижня</p>

			<p>2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж.11 2 акад. год.</p>	<p>Тема 3. Контрастна поліфонія в творах композиторів різних епох.</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p>	<p>Створення прикладів в дзеркальному, вертикальному, горизонтально-рухомому контрапункті.</p> <p>Створення різновидів простих та канонічних імітацій (прямих, в оберненні, в збільшенні).</p>	<p>1-5</p>	<p>Протягом тижня</p>

			<p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж.12 2 акад. год.</p>	<p>Тема 4. Використання контрастної поліфонії у творах шкільного репертуару.</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця</p>	<p>Створення прикладів в дзеркальному, вертикально-рухомому, горизонтально-рухомому контрапункті.</p> <p>Створення різновидів простих та канонічних імітацій (прямих, в оберненні, в збільшенні).</p>	<p>1-5</p>	<p>Протяго м тижня</p>

			<p>Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж.13 2 акад. год.</p>	<p>Модуль 4. Теорія імітаційної поліфонії</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики:</p>	<p>Створення композицій з використанням імітаційної поліфонії.</p> <p>Розбір фуги (письмовий).</p> <p>Створення п'ес та канонів з різними вимогами вступу голосів.</p> <p>Написання структурних елементів фуги (теми, відповіді, проти складання, інтермедії).</p> <p>Написання розділу фуги (експозиції).</p> <p>Створення хорової фуги.</p> <p>Написання поліфонічних форм: малого циклу «прелюдія і фуга», пассакалії, чакони, хоралу, хорової фуги, мотет, месса, мадригал, фугетти тощо</p>	<p>1-5</p>	<p>Протягом тижня</p>

			<p>Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж.14 2 акад. год.</p>	<p>Тема 1. Імітаційна поліфонія як важливий етап розвитку європейської музичної культури. Поняття «імітаційна поліфонія», її народно-пісенні витоки. Імітація у поліфонічних жанрах (канон, інвенція, ричеркар).</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк.,</p>	<p>Створення композицій з використанням імітаційної поліфонії.</p> <p>Розбір фуги (письмовий).</p> <p>Створення п'єс та канонів з різними вимогами вступу голосів.</p> <p>Написання структурних елементів фуги (теми, відповіді, проти складання, інтермедії).</p> <p>Написання розділу фуги (експозиції).</p> <p>Створення хорової фуги.</p> <p>Написання поліфонічних форм: малого циклу «прелюдія і fuga», пассакалії, чакони, хоралу, хорової фуги, мотет, месса, мадригал, фугетти тощо</p>	<p>1-5</p>	<p>Протяго м тижня</p>

			<p>2004. – 303 с.</p> <p>5. Скрєбков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж.15 2 акад. год.</p>	<p>Тема 2. Канон. Техніка складання. Класифікація канонів.</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Локарева Ю.В. Свещинська Н.В. Теорія музики: питання методики: навчально-методичний посібник. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 160 с.</p> <p>4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p>	<p>Створення композицій з використанням імітаційної поліфонії.</p> <p>Розбір фуги (письмовий).</p> <p>Створення п'єс та канонів з різними вимогами вступу голосів.</p> <p>Написання структурних елементів фуги (теми, відповіді, проти складання, інтермедії).</p> <p>Написання розділу фуги (експозиції).</p> <p>Створення хорової фуги.</p> <p>Написання поліфонічних форм: малого циклу «прелюдія і фуга», пассакалії, чакони, хоралу, хорової фуги, мотет, месса, мадригал, фугетти тощо</p>	<p>1-5</p>	<p>Протяго м тижня</p>

			<p>5. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>6. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>7. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж.16 2 акад. год.</p>	<p>Тема 3. Поліфонічні жанри: fuga, фугетта, фугато, прелюдія, фантазія, токката.</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <p>1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с.</p> <p>2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с.</p> <p>3. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с.</p> <p>4. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с.</p> <p>5. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с.</p> <p>6. Фраёнов В.П. Учебник</p>	<p>Створення композицій з використанням імітаційної поліфонії.</p> <p>Розбір фуги (письмовий).</p> <p>Створення п'єс та канонів з різними вимогами вступу голосів.</p> <p>Написання структурних елементів фуги (теми, відповіді, проти складання, інтермедії).</p> <p>Написання розділу фуги (експозиції).</p> <p>Створення хорової фуги.</p> <p>Написання поліфонічних форм: малого циклу «прелюдія і fuga», пассакалії, чакони, хоралу, хорової фуги, мотет, месса, мадригал, фугетти тощо</p>	<p>1-5</p>	<p>Протягом тижня</p>

			<p>полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с.</p> <p>7. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с.</p>			
<p>Тиж.17-18 2 акад. год.</p>	<p>Тема 4. Загальна характеристика фуги. Структура фуги. Фуга у творчості композиторів XVII – XVIII століть. Виразові можливості фуги у творчості композиторів XIX – XXI століть.</p>	<p>Практичне заняття</p>	<p>Література</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Григорьев С.Г., Мюллер Т.Ф. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1985. – 302 с. 2. Локарева Ю.В. Професійне становлення майбутнього вчителя музики засобом музично-: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард». – 2011 р. – 120 с. 3. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004. – 303 с. 4. Скребков С.С. Учебник полифонии. – 4-е изд. – М.: Музыка, 1982. – 268 с. 5. Смаглій Г.А., Маловик Л.В. Основи теорії музики: підручник для муз. училищ. Х.: Факт, 1998. – 384 с. 6. Фраёнов В.П. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1987. – 206 с. 8. Шип С.В. Музична форма від звуку до стилю: Навчальний посібник. – К.: Заповіт, 1998. – 368 с. 	<p>Створення композицій з використанням імітаційної поліфонії.</p> <p>Розбір фуги (письмовий).</p> <p>Створення п'єс та канонів з різними вимогами вступу голосів.</p> <p>Написання структурних елементів фуги (теми, відповіді, проти складання, інтермедії).</p> <p>Написання розділу фуги (експозиції).</p> <p>Створення хорової фуги.</p> <p>Написання поліфонічних форм: малого циклу «прелюдія і фуга», пассакалії, чакони, хоралу, хорової фуги, мотет, месса, мадригал, фугетти тощо</p>	<p>1-5</p>	<p>Протягом тижня</p>

5. Література для вивчення дисципліни

Базова

1. Калашник М. Уроки елементарної теорії музики: Навчальний посібник. – Харків, 2004.
2. Красинская Л., Уткин В. Элементарная теория музыки. – М., 1983.
3. Локарева Ю.В., Свещинська Н.В. Навчально-методичний посібник «Теорія музики: питання методики (за вимогами кредитно-модульної системи) для студентів музично-педагогічних та мистецьких факультетів педагогічних університетів. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В.Винниченка, 2010.
4. Побережна Г.І., Щериця Т.В. Загальна теорія музики: Підручник. – К.: Вища шк., 2004.
5. Смаглій Г., Маловик Л. Основи теорії музики. – Харків, 2005.
6. Способин И. Элементарная теория музыки. – М., 1961.
7. Шип С. Музична форма від звуку до стилю: Навч. посіб. - К, 1998.
8. Юцевич Ю.Є. Музыка. Словник-довідник. – Тернопіль. Навчальна книга – Богдан, 2003.

Допоміжна

1. Алексеев Б., Мясоєдов А. Элементарная теория музыки. – М., 1986.
2. Алиев Ю.Б. Пение на уроках музыки: Методическое пособие для учителей начальной школы. – М., 1978.
3. Арчажникова Л.Г. Профессия – учитель музыки: Кн. для учителя. – М.: Просвещение, 1984.
4. Барабошкина А.В. Методика преподавания сольфеджио в ДМШ. – Л., 1963.
5. Бершадская Т. Е. Лекции по гармонии. – Л., 1985.
6. Вахромеев В.А. Вопросы методики преподавания сольфеджио в ДМШ. – М., 1968.
7. Виноградов Г., Красовская Е. Занимательная теория музыки. – М., 1991.
8. Давыдова Е.В. Методика преподавания сольфеджио. – М., 1986.
9. Задерацкий В. Мзыкальная форма. – М., 1995. - вып. 1.
10. Иванчикова О.С. Свободные вариации на тему: Нетрадиционные методы музыкального воспитания. – Симферополь: Издатель А.П. Выродов, 2003.
11. Игнатченко Г. И. Функционально-фонические свойства музыкальной фактуры: Метод. рекоменд. для студентов музыкальных вузов. – Харьков, 1983–, 1984. - Ч. 1,2.
12. Локарева Ю.В. Навчально-методичний посібник з курсу гармонія (за вимогами кредитно-модульної системи) для

студентів музично-педагогічних та мистецьких факультетів педагогічних університетів. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2009.

13. Мазель Л. А., Цуккерман В. А. Анализ музыкальных произведений. – М., 1967.
14. Максимов С. Е. Методы воспитания ладотонального слуха на уроках сольфеджио: Учебное методическое пособие для педагогов музыкальных школ. – М., 1973.
15. Мальцев С. О психологии музыкальной импровизации. – М.: Музыка, 1991.
16. Масол Л. М. Загальна мистецька освіта: теорія і практика: монографія / Л.М. Масол. – К.: Промінь, 2006.
17. Медушевский В. В. Интонационная форма музыки. - М., 1993.
18. Месснер Е. Основы композиции. – М., 1998.
19. Музыкальная фактура в аспекте стиля и формообразования. – Воронеж, 1992.
20. Назайкинский Е. Логика музыкальной композиции. – М., 1982.
21. Олексюк О.М. Музична педагогіка: Навчальний посібник. – К.: КНУКіМ, 2006.
22. Орлов В.Ф. Професійне становлення майбутніх вчителів мистецьких дисциплін: теорія і практика: Монографія / За заг. ред. І.А. Зязюна. – К.: Наукова думка, 2003.
23. Островский А.Л. Методика теории музыки и сольфеджио: пособие для педагогов. – Л., 1970.
24. Павлюченко С. Елементарна теорія музики. – К., 1980.
25. Рудницька О.П. Сприйняття музики і педагогічна культура вчителя. Навчальний посібник. – К., 1992.
26. Скребкова-Филатова М. С. Некоторые проблемы жанрового анализа в музыке. Проблемы музыкального жанра: Тр. МГПИ им. Гнесиных - 1981. – вып. 54.
27. Скребкова-Филатова М. С. Фактура в музыке . – М., 1985.
28. Тюлин Ю. Учение о музыкальной фактуре и мелодической фигурации: В 2 кн. - М., 1976-1977. - Кн. 1. Музыкальная фактура; Кн. 2. Мелодическая фигурация.
29. Тюлин Ю., Привано Н. Теоретические основы гармонии. - М., 1965.
30. Хвостенко В. Сборник задач и упражнений по элементарной теории музыки. – М., 1973.
31. Хитрик И.И. Различные методы обучения и возможности их применения в преподавании сольфеджио / Учебная и методическая работа в теоретических классах ДМШ. – М., 1977.
32. Холопова В. Н. Фактура. – М., 1979.
33. Цуккерман В. А. Тембр и фактура в оркестровке Н. А. Римского-Корсакова // музыкально-теоретические очерки и этюды. – М., 1975. - вып. 2.

34. Шеломов Б. Импровизация на уроках сольфеджио. – М.: "Музыка", 1977.
35. Шнитке А.Г. Заметки об оркестровой полифонии в 4-й симфонии Д. Д. Шостаковича Музыка и современность. – М., 1966.

Інформаційні ресурси

6. Політика виставлення балів. Вимоги викладача.

Підсумкова кількість балів з дисципліни (максимум 100 балів) визначається як сума балів поточного контролю. Поточне оцінювання – відслідковується рівень засвоєння студентами знань і вмінь на лекційних і практичних заняттях, в процесі самостійної роботи. Основна мета – оцінка рівня музично-теоретичної підготовки студентів з дисципліни на різних етапах її вивчення з метою коригування методів і засобів навчання, перевірка рівня підготовки студентів до ефективного вивчення наступної теми або розділу.

Модульний контроль – призначений для перевірки знань і вмінь студентів по закінченні вивчення теми або розділу, полягає у написанні модульної контрольної роботи. Водночас сприяє повторенню, систематизації та узагальненню вивченого раніше матеріалу. Модульний контроль з навчального модуля дисципліни є формуючим елементом модульної технології навчального процесу.

Підсумковий контроль – включає модульний контроль та призначається для оцінки відповідності рівня підготовки фахівців вимогам різних професійно-освітніх рівнів. Проводиться в інтересах зовнішнього та внутрішнього контролю якості навчання, формується як екзаменаційний тест з предмету.

Критерії оцінювання усних відповідей: повнота розкриття питання; логіка викладання, культура мови; емоційність та переконаність; використання основної та додаткової літератури; аналітичні міркування, уміння робити порівняння, висновки.

Вимоги викладача: обов'язкове відвідування навчальних занять; активність студента під час практичних занять; своєчасне виконання завдань самостійної роботи; відпрацювання занять, що були пропущені або не підготовлені на консультаціях.

Не допустимо: пропуск занять без поважних причин; запізнення на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття.

10 – знання теоретичного матеріалу (складання контрольних тестів);
 5 – практичні завдання (створення невеликих за розміром музичних побудов на вивчену тему: (контрапунктів, канонів, імітацій);
 5 – аналіз музичних творів (усна анотація поліфонічного твору з нотними прикладами);
 20 – творчі завдання (5 - мультимедійна презентація на задану тему; 10 – нотне порт-фоліо з вивчених тем; 10 – створення поліфонічних творів (прелюдії в імпровізаційній манері, частини фуґи (експозиція), фугетти; 20 – створення авторського творчого проекту з композицій студентів академічної групи. Тема обирається згідно з програмою ЗОШ).
 Розподіл балів, які отримують студенти на заліку

30 – знання теоретичного матеріалу (складання тестів)
 20 – аналіз музичних творів (усна анотація поліфонічного твору з нотними прикладами);
 50 – творчі завдання (10 - мультимедійна презентація на задану тему; 10 – нотне порт-фоліо з вивчених тем; 20 – створення поліфонічних творів за вибором:контрапунктів, імітацій, канонів, малого циклу (прелюдії в імпровізаційній манері, частини фуґи (експозиція), фугетти, чакони, пассакалії тощо); створення авторського творчого проекту з поліфонічних композицій студентів академічної групи. Тема обирається згідно з програмою ЗОШ).

Розподіл балів

Розподіл балів, що присвоюються студентам з навчальної дисципліни "**Поліфонія**", є сумою балів за виконання практичних завдань та самостійну роботу.

Поточний контроль, самостійна робота, індивідуальне завдання								Сума
Модуль 1				Модуль 2			ІНДЗ	
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	реферат	
13	13	12	12	13	12	12	13	100

T1, T2, ..., T7 – теми змістових модулів. Студент, який не з'являвся на заняття (незалежно від причин), а отже, не мав **поточних оцінок**, має право пройти поточний контроль під час консультацій.

Критерії оцінювання знань

На кожному практичному занятті з навчальної дисципліни "**Поліфонія**" студент за відповідь може набрати максимум 13 балів. Під час оцінювання на практичних заняттях враховується: знання теоретичного матеріалу, що є основою проведення даної роботи: уміння планувати свою роботу; уміння аналізувати та складати таблиці, блок-схеми, принципові схеми тощо; уміння класифікувати та узагальнювати опрацьований матеріал; уміння узагальнювати поданий теоретичний матеріал та робити основні висновки із засвоєного матеріалу.

Норми оцінювання усних відповідей:

- Оцінка "*відмінно*" (*A – 90-100 балів*) ставиться тоді, коли студент виявляє правильне розуміння змісту розглядуваних понять, дає точне визначення й тлумачення таких понять, правильно їх класифікує, будує відповідь за власним планом, супроводжує її прикладами, вміє застосовувати знання у новій ситуації, при виконанні практичних завдань; може встановити зв'язок між матеріалом, що вивчається із раніше вивченим.
- Оцінка "*добре*" (*B – 82-89 балів*) ставиться, якщо відповідь задовольняє основні вимоги до відповіді на оцінку "*відмінно*", але допущено 1-3 неточності. Теж саме, але у відповіді не використовується власний план розповіді, не приводяться приклади, не застосовуються знання у новій ситуації, немає зв'язку з раніше вивченим – "*добре*" (*C – 74-81 балів*).
- Оцінка "*задовільно*" (*D – 64-73 балів*) ставиться, якщо більша частина відповіді задовольняє вимоги до відповіді на оцінку "*добре*", але виявляються окремі прогалини, які не перешкоджають подальшому засвоєнню програмного матеріалу. Теж саме, з урахуванням, що при цьому наявні неточності у відповіді, виникають складнощі при наведенні прикладів та відповідей на уточнювальні питання – оцінка "*задовільно*" (*E – 60-63 балів*).
- Оцінка "*незадовільно*" (*FХ – 35-59 балів*) ставиться тоді, коли студент не оволодів основними знаннями та вміннями відповідно до вимог навчальної програми, але був присутнім на практичному занятті.

Питання, що виносяться на практичні заняття з дисципліни "Поліфонія**"**

Тема 1. Поліфонія як важливий засіб музичної виразності й формотворення.

Тема 2. Мелодія та її засоби виразності. Типи викладу музики. Визначення поняття «поліфонія». Класифікація видів поліфонії (контрастна, підголоскова, імітаційна). Принципи поліфонічної музики.

Тема 3. Поняття про «Суворий» та «Вільний» стилі. Історичний розвиток поліфонії. Типи періодизації. Виразальні можливості поліфонії. Значення поліфонічної музики у художньому розвитку особистості.

Тема 4. Підголоскова поліфонія як типова особливість української народної вокальної, інструментальної та вокально-хорової

музики; Особливості голосоведіння підголоскової поліфонії, вертикалі ; метро-ритму; ладова особливість. 2

Тема 5. Особливості підголоскового двоголосся; Особливості підголоскового триголоса та багатоголосся (4, 5 і більше підголосків);

Тема 6. Використання підголоскової поліфонії у вокальних, інструментальних та вокально-інструментальних творах народної, класичної та сучасної музики, а також творах шкільного репертуару.

Тема 7. Історичне становлення, розвиток та особливості використання контрастної поліфонії (суворий стиль) у творах зарубіжних та вітчизняних композиторів XIV – ХХІст. Основні принципи та види контрастної поліфонії.

Тема 8. Визначення контрапункту. Особливості простого та складного контрапункту. Складний контрапункт та його види. Подвійний контрапункт октави.

Тема 9. Використання контрастної поліфонії у творах шкільного репертуару.

Тема 10. Імітаційна поліфонія як важливий етап розвитку європейської музичної культури.

Поняття «імітаційна поліфонія», її народно-пісенні витoki. Імітація у поліфонічних жанрах (канон, інвенція, ричеркар).

Тема 11. Канон. Техніка складання. Класифікація канонів.

Тема 3. Поліфонічні жанри: fuga, фугетта, фугато, прелюдія, фантазія, токката.

Загальна характеристика фуґи. Структура фуґи. Фуґа у творчості композиторів XVII – XVIII століть. Виразові можливості фуґи у творчості композиторів XIX – XXI століть.

Самостійна робота

Творчі завдання:

Створення мелодій суворого письма за визначеними правилами.

Створення мелодії в різних ладах (дорійському, еолійському, фрігійському, міксолідійському та іонійському), виявляючи модуляційні можливості, з використанням різних типів мелодичних каденцій.

Створення прикладів в дзеркальному, вертикально-рухомому, горизонтально-рухомому контрапункті.

Створення різновидів простих та канонічних імітацій (прямих, в оберненні, в збільшенні).

Написання п'єси з використанням різновидів імітацій.

Створення безкінечних канонів та канонічних секвенцій.

Створення п'єс з використання різновидів канонів та канонічних секвенцій.

Аранжування українських пісень з елементами підголоскової поліфонії.

Написання канонів різної складності.

Створення композицій з використанням імітаційної поліфонії.

Розбір фуги (письмовий).

Створення п'єс та канонів з різними вимогами вступу голосів.

Написання структурних елементів фуги (теми, відповіді, проти складання, інтермедії).

Написання розділу фуги (експозиції).

Створення хорової фуги.

Написання поліфонічних форм: малого циклу «прелюдія і fuga», пассакалії, чакони, хоралу, хорової фуги, мотет, месса, мадригал, фугетти тощо.

Завдання для самостійної роботи:

Опрацювання додаткової літератури.

Написання рефератів.

Створення мультимедійних презентацій.

Демонстрація художньо-творчого проекту.

Створення нотного порт-фоліо.

Гармонічний аналіз поліфонічних творів.

Твори, рекомендовані для гармонічного аналізу

Поліфонічні твори для гармонічного аналізу:

Ізометричний мотет Данстейбла «Albanusrosearutilat».

Мотет № 3 Й.С. Баха.

Мотети «Ave Regina» Дюфаї, Обрехта, Оегема, Жоскена, Аркадельта, Лассо, Палестрини.

Мадригали Вилларта, Палестрини, Маренціо, Джезуальдо, Монтеверді, Хасслера.

Ричеркари, фантазії, капріччіо Палестрини, Маренціо, Джезуальдо, Монтеверді, Хасслера.

Фуги Баха, Геделя, Пахельбеля, Регера, Фрескобальді, Франка, Брамса, Глінки, Чайковського, Бородіна, Блакирєва,

Кастальського, Бортнянського, Лядова, Глазунова, Танєєва, Рахманінова, Шостаковича, Хіндеміта, Мушеля, Щедріна.

Хори кантат Баха № 4, 14, 25, 38.

Хори асаррелла Римського-Корсакова.
Хорові концерти Бортнянського, Веделя, Березовського.
Обробки українських пісень Леонтовича.

Перелік українських пісень для завдань з змістового модулю «Особливості підголоскової поліфонії»:

«І шумить, і гуде»
«Ой, сивая та і зозуленька»
«Ой, джигуне, джигуне»
«Ой, пі вишнею»
«Ой, у вишневому садочку»
«Янчику, подолянчику»
«На вгороді калина»
«Зацвіла в долині червона калина»
«Іхав козак за Дунай»
«Їхав козак на війноньку»
«Вийшли в полі косарі»
«Реве та стогне Дніпр широкий»
«Женчичок-бреччичок»

Тематика рефератів

Поліфонія суворого письма.
Жанри та форми вокальної поліфонії.
Начальні форми багатоголосся.
Мотет, Месса, Мадригал.
Основи контрапункту.
Різновиди контрапункту.
Теорія імітації. Види поліфонічної імітації.
Різновиди форм вокальних творів суворого письма.

Французська поліфонічна *chanson* та німецька пісня *Lied* XV–XVII століть.

Народно-пісенна підголоскова поліфонія України.

Професійне хорове багатоголосся XVII – XVIII століть.

Поліфонія вільного письма.

Еволюція поліфонічного тематизму. Тематизм інструментальних фуг Баха і Генделя.

Тематизм вокальних фугірованних творів Баха і Генделя.

Тематизм творів після Баха і Генделя.

Загальна характеристика поліфонічного багатоголосся вільного письма.

Фуга. Загальна характеристика. Структура. Різновиди.

Складні фуґи.

Фуга та хорал.

Синтез принципів формоутворення (фуга-соната).

Форма фуґи в циклі «прелюдія і фуга».

Хорові фуґи.

Синтез принципів формоутворення в інструментальному концерті.

Синтез принципів формоутворення в хорах на *cantus firmus*.

Пассакалія і чакона (варіації на *vassoostinato*).

Велика поліфонічна форма.

Використання поліфонічних форм у творах композиторів різних епох.

Поліфонічні прийоми у творах сучасних зарубіжних та українських композиторів.

Новаторство поліфонії композиторів XX–XXI століть.

Роль поліфонії в сучасній композиторській практиці.

Особливості поліфонічного письма на прикладі музичної спадщини композиторів нашого регіону (Єлисаветграду-Кіровограду-Кропивницького)

Контрольні тести
(Обведіть правильну відповідь)

1. Як називається одноголосний виклад музики?
а) поліфонія; б) монодія; в) гетерофонія; г) гомофонія;
2. Самий ранній тип багатоголосся (підголосковий)?
а) монодія; б) гетерофонія; в) гомофонія; г) поліфонія;
3. Період пишного розквіту поліфонії в жанрах хорової музики?
а) X – XII ст. б) XII – XIV ст. в) XV – XVI ст. г) XVII – XVIII ст.
4. У творах «Суворого письма» діапазон мелодії не повинен перебільшувати?
а) нону; б) дециму; в) ундециму; г) дуодециму;
5. Найменша тривалість у мелодіях «Суворого письма»?
а) шістнадцята; б) восьма; в) четвертна; г) половинна;
6. Як називається одночасне поєднання двох або більше мелодично самостійних голосів?
а) поліфонія; б) контрапункт; в) імітація; г) канон;
7. Як називається вид контрапункту, в якому з'єднання голосів відбувається в результаті обернення (протируху) голосів?
а) рухомий; б) вертикально-рухомий; в) горизонтально-рухомий; г) дзеркальний;
8. Як називається показник (алгебраїчна сума) інтервалів у вертикально-рухомому контрапункті?
а) index ; б) index contrapunctus; в) index verticalis; г) index gorisontalis;
9. Хто з російських композиторів започаткував у поліфонії нову систему цифрового визначення інтервалів?
а) М.Римський-Корсаков; б) П. Чайковський; в) Р. Глієр; г) С. Танєєв;
10. Хто з українських композиторів широко використовував у своїй творчості підголоскову поліфонію?
а) М.Лисенко; б) М.Леонтович; в) К. Стеценко; г) Я. Степовий;
11. Як називається прийом поліфонічної музики, який базується на повторенні мелодії з запізненням?
а) повторення; б) імітація; в) канон; г) варіювання;
12. Як називається початковий голос в імітації?
а) «imitation»; б) «risposta»; в) «proposta»; г) «canon»;
13. Який твір є найпоширенішим і найдосконалішим зразком поліфонії періоду «Вільного письма»?
а) канцона; б) пасакалія; в) фуга; г) фантазія;

14. Як перекладається від латинської мови «фуга»?
а) «вигадка»; б) «біг»; в) «імітація»; г) «канон»;
15. У творчості якого відомого західноєвропейського композитора поліфонія досягла вершини?
а) Букстехуде; б) Пахельбель; в) Монтеверді; г) Бах;
16. Як називається основна думка фуги?
а) епіграф; б) голос; в) тема; г) відповідь;
17. Як називається проведення теми в тональності домінанти?
а) протискладання; б) тема; в) запитання; г) відповідь;
18. Як у фюзі називається звязка між закінченням теми та початком відповіді?
а) комбіата; б) інтермедія; в) протискладання; г) кодетта;
19. Як називається контрапункт до теми?
а) тема; б) відповідь; в) протискладання; г) інтермедія;
20. Як у фюзі називається музична побудова, розташована між проведеннями теми?
а) інтермецо; б) антракт; в) інтермедія; г) інтерлюдія;
21. Як називається прискорене проведення теми ?
а) vivo; б) presto; в) stretto; г) allegro;
22. Який твір написаний у формі подвійної фуги?
а) Й.Бах «Messah-moll»; б) В.Моцарт «Kyrie-eleison»;
в) Г.Гендель «Passacalija»; г) Л.Бетховен «Egmont»;
23. Скільки розділів містить фуга?
а) 1; б) 2; в) 3; г) 4;
24. Для якого розділу фуги характерна тональна нестійкість?
а) експозиція; б) розробка; в) реприза; г) кода;
25. Хто з відомих російських композиторів продовжив традиції Й. Баха, створивши цикл «24 прелюдії і фуги»?
а) С. Рахманінов; б) О. Скрибін; в) Д. Шостакович; г) С. Прокоф'єв;
26. Який жанр у світській музиці стає значним у XVI столітті?
а) мотет б) месса в) мадригал г) хорал
27. Новий принцип формоутворення, який зіграв значну роль в розвитку жанру мотета?

а) повторення б) ізоритмія в) секвенція г) мелодична фігурація

28. Початкова форма професійного багатоголосся

а) дискант б) органум в) дуплум г) контрапункт

29. Як називається заключні побудови до більш крупних частин месси, засновані на техніці дисканта

а) cantus firmus б) дуплум в) клаузули г) кондукт

30. Яка французька вокальна форма набула широку популярність у Європі в XV–XVI століттях

а) хорал б) chanson в) мотет г) lied

31. Як називається німецька багатоголосна пісня поширена в музиці XV–XVI століття

а) хорал б) chanson в) мотет г) lied

32. Який теоретик розглядав теорію канонічної імітації

а) Танєєв б) Корчинський в) Мюллер г) Берков

33. Як називаються перестановки мелодій у контрапункті, які не приводять до зміни голосів?

а) прості б) складні в) прями г) протилежні

34. Яка форма поряд з органумом розвивається у XII – XIII століттях особливо активно?

а) дискант б) фобурдон в) кондукт г) гімеле

35. Як називається в органумі голос, який

а) фобурдон б) дискант в) дуплум г) кондуїт

36. Які жанри превалюють у XIII–XIV століттях?

а) мотет б) ричеркар в) канцона г) пассакалія

37. Які жанри первинної поліфонії виникли IX–XII століття

а) мотет б) органум в) пассакалія г) канцона

38. Який світський вокальний жанр оз'являється у XV – XVI століттях

а) прелюдія б) мадригал в) меса г) канцона

39. В якому столітті досягає розвитку поліфонія в інструментальній музиці

а) XV – XVI б) IX–XII в) XVII г) XX

40. Як називається тема фуґи, в якій немає протиставлення двох контрастних елементів

а) однотональна б) однорідна в) неоднорідна г) модулююча

41. Яку форму мають українські народні пісні?

а) період б) варіаційна в) куплетно-варіаційна г) рондо

42. Як називається fuga, заснована на двох темах?

- а) однотемна б) подвійна в) потрійна г) п'ятиголосна

43. Як називається відповідь, побудована на точній транспозиції теми в тональність D-ти?

- а) ладова б) тональна в) реальна г) модулююча

44. Як називається фрагмент fugи коли відповідь вступає до закінчення теми?

- а) тональна б) реальна в) стреттна г) досконала

45. Як називається протискладення, яке супроводжує будь-яке проведення теми?

- а) реальне б) тональна в) утримане г) неутримане

46. Чергування інтермедій у розробці з поразовими та груповими проведеннями теми створюють структуру якої музичної форми?

- а) прелюдії б) сонати в) рондо г) варіації

47. У якій тональності найчастіше проводиться теми fugи перед початком заключної частини?

- а) основна б) субдомінантова в) домінантова г) медіанти

48. До яких перетворень головного образу приводить різна інтенсивність розробки тематичного матеріалу теми fugи?

- а) статичності б) трансформації в) сталості г) контрастності

49. Хто з композиторів створив цикл «24 прелюдії та fugи», створив новаторське засвоєння ладотональних співвідношень на основі узбецької народно-пісенної творчості?

- а) А. Хачатурян б) Д. Шостакович в) Г. Мушель г) А. Пірумов

50. Хто з українських композиторів створював цикли прелюдій і fug?

- а) М. Скорик б) В. Бібік в) Л. Дичко г) Є. Станкович

7. Підсумковий контроль

З навчальної дисципліни "Поліфонія" передбачена така форма підсумкового семестрового контролю, як залік.

Шкала підсумкового оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою	
	для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90-100	відмінно	зараховано
82-89	добре	
74-81		
64-73	задовільно	
60-63		
35-59	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Усім студентам, які повністю виконали навчальний план і позитивно атестовані з дисципліни (набрали не менше 60 % від 100 балів), сумарний результат семестрового контролю в балах та оцінка за національною шкалою ("зараховано", "не зараховано") та за шкалою ECTS заноситься у Відомість обліку успішності та залікову книжку магістра.

Заповнена та оформлена відомість обліку успішності повертається у деканат у визначений термін особисто викладачем.

У випадку отримання менше 60 балів (FX в ECTS) за результатами семестрового контролю, магістр обов'язково здійснює перескладання для ліквідації академзаборгованості.

Питання для заліку

1. Поліфонія як важливий засіб музичної виразності й формотворення.
2. Мелодія та її засоби виразності. Типи викладу музики. Визначення поняття «поліфонія». Класифікація видів поліфонії (контрастна, підголоскова, імітаційна). Принципи поліфонічної музики.
3. Поняття про «Суворий» та «Вільний» стилі. Історичний розвиток поліфонії. Типи періодизації. Виразальні можливості поліфонії. Значення поліфонічної музики у художньому розвитку особистості.
4. Підголоскова поліфонія як типова особливість української народної вокальної, інструментальної та вокально-хорової музики; Особливості голосоведіння підголоскової поліфонії, вертикалі ; метро-ритму; ладова особливість. 2
5. Особливості підголоскового двоголосся; Особливості підголоскового триголосся та багатоголосся (4, 5 і більше підголосків);
6. Використання підголоскової поліфонії у вокальних, інструментальних та вокально-інструментальних творах народної, класичної та сучасної музики, а також творах шкільного репертуару.
7. Історичне становлення, розвиток та особливості використання контрастної поліфонії (суворий стиль) у творах зарубіжних та вітчизняних композиторів XIV – XXI ст.
8. Основні принципи та види контрастної поліфонії.
9. Визначення контрапункту. Особливості простого та складного контрапункту. Складний контрапункт та його види. Подвійний контрапункт октави.
10. Використання контрастної поліфонії у творах шкільного репертуару.
10. Імітаційна поліфонія як важливий етап розвитку європейської музичної культури.
11. Поняття «імітаційна поліфонія», її народно-пісенні витоки. Імітація у поліфонічних жанрах (канон, інвенція, ричеркар).
12. Канон. Техніка складання. Класифікація канонів.
13. Поліфонічні жанри: fuga, fugetta, fugato, прелюдія, фантазія, токката.
14. Загальна характеристика фуґи. Структура фуґи.
15. Фуґа у творчості композиторів XVII – XVIII століть. Виразові можливості фуґи у творчості композиторів XIX – XXI століть.

